

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 283: Thì Biết Chúng Ta Nếu Không Sanh Tâm Tịnh Tín Như Thế Này, Lấy Đây Làm Thật, Thì Không Được Vậy

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 021)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tắc tri ngã đẳng phi như thử sanh tịnh tín tâm, dĩ thử vi thật bất khả dã.】 *(Thì biết chúng ta nếu không sanh tâm tịnh tín như thế này, lấy đây làm thật, thì không được vậy.)*

Chúng ta muốn được thành tựu, thì đối với con đường mà chư Phật Như Lai, Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát đã đi, chúng ta phải nhìn cho tường tận, nhìn cho thấu suốt. Chúng ta muốn thành tựu, phải nhận định chắc chắn con đường này, và trên con đường này phải sanh khởi niềm tin. Cổ thánh tiên hiền đều đi theo con đường này mà thành công; chúng ta không đi theo con đường này, lại tưởng rằng còn có con đường nào khác để đi, vậy thì sai lầm rồi.

Chỗ này giảng cho chúng ta về nguyên lý nguyên tắc, là giảng về pháp căn bản. Phía trước đã báo cáo với chư vị rồi, bất luận quý vị tu học pháp môn nào, cái nguyên lý nguyên tắc này quyết định không thể thay đổi, quý vị tuân thủ nguyên lý nguyên tắc này thì không sai rồi. Ở trên phương pháp, Niệm Phật cũng tốt, tham Thiền cũng tốt, trì Chú cũng tốt, tụng Kinh cũng tốt, bất luận quý vị dùng phương pháp gì, nếu quý vị hiểu được “lưỡng biên bất thủ” (hai bên đều không lấy), thì quý vị thật cao minh. Phía trước đã nói qua, chẳng những sự thành tựu của quý vị nhanh chóng, mà sự thành tựu của quý vị còn rất cao.

Hiểu được “hai bên đều không lấy”, dùng lời hiện thực nhất để nói, thì đời sống của quý vị sẽ trôi qua vô cùng an vui, hạnh phúc, mỹ mãn, đây là điều thực tế nhất. Quý vị không hiểu rõ đạo lý này, không biết cách làm như vậy, thì những ngày tháng của quý vị trôi qua rất khổ, trôi qua rất vất vả, chẳng có vui sướng gì! Cái vui sướng mà người thế gian thường nói, chính là như tôi đã giảng ở trước, đó chỉ là sự gây mê, họ đâu có hiểu được thế nào là an vui? Sự

kích thích của ngũ dục lục trần, cái đó cũng giống như chất gây mê vậy, có gì khác biệt đâu? Niềm vui chân thật là sanh ra từ trong tâm thanh tịnh, là pháp hỷ sung mãn; sự hỷ lạc là từ trong tự tánh, giống như nước suối tuôn trào ra ngoài, đó mới gọi là chân thật an vui. Loại an vui này, tâm không đặc thanh tịnh thì quyết định là không có được, quý vị không có cách nào tưởng tượng ra được đâu.

Cho nên đối với pháp này, chính là đối với “Kinh Kim Cang”, đối với “Kinh Kim Cang” chúng ta phải sanh tâm tịnh tín. Trên niềm tin thêm vào một chữ “Tịnh”, quyết định không có hoài nghi, hoàn toàn khẳng định mà tin tưởng nó, cái tin này gọi là “Tịnh Tín”. Trong Tịnh Tín còn có một ý nghĩa rất sâu, [chính là] không làm theo phương pháp này thì không được, cái này mới gọi là tin thật sự. Tin thì tin rồi, [nhưng] tôi vẫn không muốn làm, cái tin này chẳng phải là chân tín. Sau khi tin rồi lập tức liền làm theo, cái “hai bên đều không trụ” này chính là quán chiếu.

Cho nên, công việc vì sao phải nỗ lực làm cho đến tận thiện tận mỹ? Phía trước đã năm lần bảy lượt giải thích với chư vị rồi, Phật Bồ Tát chính là tấm gương mẫu mực của tất cả chúng sanh. Chúng ta mỗi mỗi đều làm cho tốt, mỗi mỗi đều làm cho tận thiện tận mỹ, là làm ra tấm gương tốt cho mọi người xem, đó gọi là Phật Bồ Tát; quý vị không chân thật nỗ lực làm, vậy thì sao được? Một tấm gương tốt này, dáng vẻ tốt này, chính là “khiến cho nhập Vô Dư Niết Bàn mà diệt độ đó”. Niệm niệm vì chúng sanh, không phải vì chính mình; vì chính mình thì có thể không cần làm, [nhưng đây là] vì chúng sanh. Thật tình mà nói, nếu vì chính mình muốn chứng đắc Bồ Đề Niết Bàn viên mãn, thì vẫn là “phi tố bất khả” (không làm không được); quý vị không làm, thì không có cách nào chứng đắc tự tánh viên mãn. Do đây có thể biết, bất luận là vì mình hay vì người, đều nhất định phải làm theo phương pháp này mới được. “Dĩ thử vi thật” (Lấy đây làm thật), phải xem điều này là chân thật, đây là cái lý chân thật, là phương pháp chân thật.